

Lipton 3

maj 99.

Lipton har nått fram till gläntan vid lianerna.

Sinnesfriden vill inte infinna sig. Kanske är det upprinnelsen till en existentiell kris. Han är alldeles besatt av tanken att "allt har uppstått ur ingenting".

Svamparna på marken förökar sig nu oroväckande snabbt. Ett allt mer påträngande pladder tränger ut från hattarna. Det äckliga ljuset börjar sticka i ögonen.

Aldrig får man ha tronen ifred, tänker han. Han saknar sin vän, som är ute på galanta äventyr. "Brosk har brunst" mumlar Lipton för sig själv.

Svamparna transformeras nu gradvis till lykttomtar. Tjattret blir alltmer enerverande och aggressivt.

I utkanten av gläntan vattrar sig luften och övergår till ett töcken. Ut släntrar en välkänd gestalt: Brosk!

Psyket signalerade trångmål. Jag fann en genväg, ett kryphål mellan tidsmembranen, raljerar Brosk.

De båda kumpanerna fäller nu ut sina strål-liar och tar itu med upprensningen. Snart täcks marken av en stinkande sörja.

Efter fullgjort värv svingar de sig upp på Liptons hyper-hoj. På mindre än några sekunder är de flera ljusår därifrån.